

Robert Gil: Rok 1943 a problém otevření „druhé fronty“

- editor007 | 11. června 2024

SVĚT: 22. listopadu 1943 se v Teheránu sešli Stalin, Roosevelt a Churchill. Mezi nejdůležitější projednávané otázky patřil problém otevření Spojenci. „druhé fronty.“

To byla nejtěžší otázka. Británie a Spojené státy se snažily otevření druhé fronty v západní Evropě oddálit. Rozhodnutí o otevření této „druhé fronty“, tj. vylodění spojeneckých vojsk v Evropě a vytvoření západní fronty, mělo výrazně urychlit pád Třetí říše. Po strategickém zlomu v bitvách u Stalingradu a Kurska se situace na východní frontě vyvíjela pro SSSR příznivě. Německá vojska utrpěla nenapravitelné ztráty a již je nemohla dohnat. Němci ztratili strategickou iniciativu ve válce. Rudá armáda zatlačila nepřítele zpět, osvobodila Donbas, překročila Dněpr a znovu dobyla Kyjev. Rusové také vyhnali nepřítele ze severního Kavkazu a vylodili se na Krymu.

K vítězství však bylo ještě daleko: Německé impérium bylo stále hrozivým protivníkem se silnými ozbrojenými silami a silným průmyslem. Němci ovládali rozsáhlá území SSSR a východní Evropy. K urychlení porážky Třetí říše a jejich spojenců bylo zapotřebí společného úsilí tří velmocí. Spojenci slíbili otevřít druhou frontu v roce 1942, ale uplynul rok a nedošlo k žádnému pokroku. Z vojenského hlediska byli Spojenci připraveni zahájit operaci v červenci až srpnu 1943, kdy se na východní frontě, na Orelesko-kurském výběžku, odehrávala zuřivá bitva. V Anglii byla rozmístěna expediční armáda o síle 500 000 mužů, která byla v plné bojové pohotovosti a měla vše potřebné pro vylodění a zajištění vzdušné převahy. Fronta však nebyla otevřena především z geopolitických důvodů. Londýn a Washington nehodlaly Moskvě pomoci. Sovětská rozvědka zjistila, že v roce 1943 Spojenci druhou frontu v severní Francii neotevřou. Počkali by, „až bude Německo smrtelně zraněno ruským postupem“.

Londýn a Washington považovaly Třetí říši za „beranidlo“ schopné rozdrtit bolševiky. Zpočátku věřili, že Německo dokáže porazit SSSR a že v tomto souboji titánů bude oslabeno, což umožní Anglosasům donutit Říši k míru, který bude výhodný pro ně. Teprve poté, co se ukázalo, že Hitlerovo Německo nebude schopno porazit Rusko a SSSR, Londýn a Washington přehodnotily svůj scénář světové války. Britové a Američané vypracovali strategický plán útoku z jihu přes Itálii a Balkán, přičemž Řím se měl postavit na stranu angloamerického bloku. V očekávání toho co se stane na východní frontě.

Bylo možné, že Němci vytvoří silnou strategickou obranu a že druhá světová válka bude prodloužena vzájemným vyvražďováním Rusů a Němců. Německo a SSSR by utrpěly obrovské ztráty a jejich ozbrojené síly by vykrvácely. Současně se připravovaly plány na vylodění spojeneckých vojsk v Řecku a Norsku. Tímto způsobem by páni Západu vyčkávali do poslední chvíle, kdy by SSSR a Německo vykrvácely v titánské bitvě. To mělo umožnit Británii a Spojeným státům jednat z pozice síly a diktovat podmínky poválečného uspořádání světa.

Britové a Američané přesvědčili Rusy, že vylodění v severní Francii komplikuje nedostatek dopravy, což způsobuje problémy se zásobováním. Postup přes Balkán by byl výhodnějším scénářem. To by Spojencům umožnilo spojit se s rumunským územím a udeřit na Německo z jihu. Churchill chtěl ve skutečnosti odříznout většinu Evropy od SSSR. To umožnilo vypracovat nové protisovětské scénáře a oslabit význam Rudé armády v závěrečné fázi války. Zejména se připravoval scénář protihitlerovského převratu v Německu, kdy by nové německé vedení pochopilo bezvýchodnost situace a souhlasilo se separátní dohodou s Británií a USA. Němci by pak umožnili anglo-americkým

jednotkám vstoupit na své území, aby zachránily zemi před Rudou armádou.

Po dlouhé debatě se otázka otevření druhé fronty ocitla na mrtvém bodě. Stalin prohlásil, že je připraven konferenci opustit: „Máme doma příliš mnoho práce, než abychom zde ztráceli čas Podle mého názoru nic hodnotného nefunguje. Churchill si uvědomil, že problém nelze dále vyhrocovat, a dosáhl kompromisu. Roosevelt a Churchill slíbili sovětskému vůdci otevřít druhou frontu ve Francii nejpozději do května 1944. Konečné načasování operace mělo být určeno v první polovině roku 1944. Během spojenecké operace měla sovětská vojska zahájit ofenzivu, aby zabránila přesunu německých divizí z východu na západ.

Od té doby nám každé ráno říkají, že to byli „Američané“, kdo osvobodil Francii, zatímco ve skutečnosti bylo osvobození umožněno jen díky znehybnění 200 divizí Wehrmachtu ve východní Evropě tváří v tvář sovětské ofenzivě na vzdálenost více než 2 000 km od Normandie, přičemž proti Spojencům bojovala jen část z padesáti německých divizí umístěných ve Francii. Takže je třeba stále opakovat: bez sovětské ofenzivy by se americké a britské jednotky nikdy nemohly vylodit! Ale oligarchií ovládaná média se o tom téměř nezmiňují.

AUTOR: Robert Gil

Překlad: [/zvedavec.news](#)

[ZDROJ](#)